

[Aksel Larsen.]

inden for en Afstand af 20 km fra Københavns Hovedbanegaard, og 7 500 Kr. aarlig for de øvrige Medlemmer, plus et Reguleringstillæg paa 3 pCt. af Vederlaget for hver Portion Reguleringstillæg, der til enhver Tid udbetales Statens Tjenestemænd. Naturligvis kan man ogsaa her uden at beherske ret meget mere end den lille Tabel regne ud, hvor meget det drejer sig om, men jeg synes, man lige saa godt kunde sige, hvor meget det drejer sig om i rede Penge.

Jeg havde ønsket, at man havde undladt at fastsætte Vederlaget paa den Maade, man har gjort det i § 1. Jeg havde ønsket, at man havde sagt, at man vilde betale saa og saa meget aarligt nu og saa regulere det op eller nedefter, ligesom Tjenestemandslønningerne reguleres; men man har forklaret, at det af Hensyn til Tjenestemandslønningsloven o. s. v. var rimeligt at sætte det mere knudret op, og jeg skal ikke gøre noget Væsen af det eller bebude Ændringsforslag. Men jeg ønsker saa i hvert Fald at give den Oplysning, som Indenrigsministeren desværre ikke gav, at det vil betyde et aarligt Vederlag til de Medlemmer af Rigsdagen, som bor i Hovedstaden, paa 9 620 Kr. aarlig eller ca. 800 Kr. maanedlig og et aarligt Vederlag til Medlemmer af Rigsdagen, som bor i Provinsen, paa 12 000 Kr. eller 1 000 Kr. maanedlig.

Jeg vil ikke med de Bemærkninger, jeg fremkom med, beskyldte den højtærede Indenrigsminister for, at han har villet stikke noget under Stolen, selvfølgelig ikke, men jeg mener, at det er bedst, at disse Tal bliver nævnt fra Rigsdagens Talerstol under Behandlingen af denne Sag. (*H. C. Hansen*: De er forkerte!). Er de forkerte? Jeg beder undskylde, saa er det mig, der ikke kan den lille Tabel. Jeg bliver nu gjort opmærksom paa, at det er 9 920 Kr., og saa fik vi det rigtige Tal frem paa den Maade. Jeg mener, det skal siges her, for at der ikke skal blive skumlet over, at man nævner et lavt Grundbeløb plus et Tillæg og saa giver Folk Indtryk af, at det er ikke saa forfærdelig meget de faar. Det, der er foreslaet, Rigsdagsmedlemmerne skal have i alt, anser vi for rimeligt. Vi mener ikke, det bør være mindre, og det kan Rigsdagen udmærket godt staa til Ansvar for over for Folket.

Men saa kan jeg alligevel ikke tilbageholde en Bemærkning om, at nu anser dette Tings Medlemmer det sikkert for rimeligt, at Rigsdagens Medlemmer faar et saadant aarligt Vederlag, hvilket vil sige, at de, der ikke har anden Indtægt, skal kunne leve af det, og det kan de ogsaa. Men det er ikke

saa forfærdelig længe siden, at Flertallet af Medlemmerne i det høje Ting mente, at Slagteriarbejdere skulde kunne leve af en aarlig Indtægt, der kun var det halve eller maaske mindre af dette, og det lovgav man om. Jeg spurgte dengang, om der var nogen af de ærede Medlemmer, der vilde paa-staa, at de kunde forsørge en Familie for det Beløb, man bød Slagteriarbejderne, og der var ingen, der svarede. Men nu har vi faaet Svaret: de ærede Medlemmer siger, at det kan de ikke.

Jeg anmoder den højtærede Minister om at fremkomme med Oplysninger om, hvor meget Udgifterne til Rigsdagen kan antages at stige, naar denne Forhøjelse af Vederlaget gennemføres. Jeg kan ikke finde noget om det i Bemærkningerne, der blev ikke sagt noget om det i Forelæggelsestalen, og jeg synes nu, det har en vis Interesse. Ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener jeg, at Rigsdagen jo ikke har noget at skjule; dens Regnskab har været offentligt i fuld Udstrækning; men jeg synes, det kan have Interesse at faa at vide, hvor meget Udgifterne vil stige. Det plejer i øvrigt ogsaa at være saadan, at hver Gang Regeringen kommer med en Udgiftslov, giver den samtidig Oplysning om, hvilken Virkning den vil faa for den højtærede Finansminister; lad os faa den Oplysning ogsaa vedrørende disse Lovforslag. Hvis man saa synes, det bliver for dyrt at have en Rigsdag herhjemme, kan jeg dertil sige: saa maa vi se, hvor vi kan spare; og det vil være nærliggende, om man da afskaffer Landstinget og derved slipper af med en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer. Saa bliver det jo langt billigere at have Rigsdag i Fremtiden, selv om dette Forslag bliver vedtaget. Det glæder mig, at et æret Medlem af det radikale Parti giver mig Tilslutning.

Hvad Lovforslagets anden Del angaar, kan jeg ikke tilsige nogen velvillig Behandling. Vort Parti er af den Opfattelse, at det principielt ikke alene er urigtigt, men forkasteligt at fastsætte Pension til Rigsdagens Medlemmer. Rigsdagsmedlemshvervet er et politisk Tillidshverv, men det er ikke et Erhverv, og derfor er det urimeligt at fastsætte Pension. Naar dette er rimeligt for Ministrenes Vedkommende, skyldes det den Omstændighed, at man forlanger, at Ministre skal opgive deres Erhverv og deres eventuelle Bierhverv og ikke maa have andet lønnet Hverv. Derfor kan det være naturligt at sige, at de saa til Gængæld maa have Pension. Men for Rigsdagens Medlemmer er det noget helt andet. De har Ret